

Derimod vil til Exempel Professor Hagen i det theologiske Facultet, som først er ansat i normeret Professorsplads den 16de April 1852, efter Lovens § 4 faae i Gage den 1ste April 1858 1,700 Rb.
 1ste Mai 1858 1,900 —
 1ste Mai 1861 2,100 —

og saaledes fremdeles altid en højere Gage end Professor Schjern, naagt han er ansat senere i normeret Plads end Schjern.

Denne Inconsequens vil simpelt og i Lovens And hæves, naar der exceptionelt tillægges Professor Schjern den 1ste April 1858 den fulde efter § 4 udkommende Gage uden Decourt efter Lovens § 11. Imidlertid seer Ministeriet sig ikke besejret til nu at indvillige i en Anvendelse af Loven, der vilde stride mod dens bogstavelige Fortolkning, og Gagen for Professor Schjern bliver derfor foreløbig og efter den ovenfor fremsatte Beregning at ansætte til 1,820 Rb. Derimod vil Ministeriet være tilbøieligt til ved næste Finantslov at søge det Tillæg til Gagen ubvirket, som efter det Antydede vil have det unægtelig opstaaede Misforhold i dette Tilfælde.

4de Punktum.

Efter Lovparagraphens And og Henfigten med den i dette Punktum tilføiede Slutningsbestemmelse, anseer Ministeriet det for at være Lovens umiskjendelige Mening, at al Nedfattelse bortfalder, naar Gagen, efter Anvendelse af §§ 3, 4 og 11, 2det Punktum, bliver under 1,500 Rb. Ministeriet antager derfor, at Gageansættelserne i et enkelt Tilfælde, hvor Forholdet stiller sig saaledes, bliver at foretage overeensstemmende med denne Forstaaelse. For at nævne et Exempel vil saaledes Lector Sartorff, hvis nuværende Gage er 600 Rb. efter Lovens § 4, da han er ansat den 14de Januar 1855, erholde en Gage af 1,300 — endstjøndt Gagen ved en ligefrem Anvendelse af § 11, 1ste og 2det Punktum, ifkun vilde blive 800 Rb.

§ 33.

Det ansees for at være en umiddelbar Følge af Paragraphens Indhold, at naar Normalgagen, som den Paagældende nu oppebærer, overstiger den Gage, som efter § 4 kan tillægges ham, bliver dette overskydende Beløb af Normalgagen ogsaa at betragte som et personligt Tillæg, der bortfalder med de Beløb, hvormed Gagen forøges ved Alderstillaaget. Saaledes vil til Exempel Professor, Etatsraad Bornemann, der nu staaer paa 2,600 Rb., men efter § 4 ifkun vilde faae 2,500 Rb., som personligt Tillæg efter § 33 beholde 100 Rb. og end yderligere efter § 11, 1ste Punktum, erholde 200 —

ialt 300 Rb.

hvilket samlede Beløb ved Alderstillaag skal bortfalde.

Udvalget skønner ikke rettere, end at Ministeriet i det Hele har opfattet Loven i den And, i hvilken den er givet, og har Intet at erindre mod Fortolkningen af de enkelte Punkter.

15) (Samme Sted 1. a. 2den Paesfus.) I Anm. Pag. 37, næstsidste Paesfus, bemærkes, at Gagerne for 4 normerede Universitetslærere kun er bestemt foreløbig paa Grund af Spørgsmaal om Lovens rette Anvendelse. — Da disse foreløbig bestemte Gager efter Udvalgets Formenting ere aldeles rigtigt ansatte, finder dette ingen Anledning til at gaare videre ind paa Gagen.